

2. Kas ühenduse lennuettevõtjale tulenevad ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Ameerika Ühendriikide vahelisest lennutranspordilepingust õigused muude liikmesriikide suhtes peale selle liikmesriigi, kus on asjaomase ettevõtja põhitegevuskoht?
3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 847/2004 lennuliikluse lepingute läbirääkimise ja rakendamise kohta liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel (ELT L 157, lk 7; ELT eriväljaanne 07/08, lk 193) artikliga 5 on vastuolus, et kontrollides, kas asukoha tingimus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 49 tähenduses on nii, nagu seda on täpsustatud Euroopa Kohtu praktikas, täidetud, nõutakse muu hulgas, et ühenduse lennuettevõtja, kelle põhitegevuskoht on liikmesriigis A, hoiaks osa oma lennupargist (vähemalt kaks lennukit) liikmesriigis B?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 21. septembril 2015 – R versus S ja T

(Kohtuasi C-492/15)

(2015/C 398/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja avaldaja: R

Avaldajad ja vastustajad: S ja T

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega (Brüsseli IIa määrus)⁽¹⁾, artikli 35 lõige 1 ei luba apellatsioonikohtul artikli 21 lõike 3 kohast mittetunnustamise menetlust või artikli 28 ja sellele järgnevate artiklite kohast täitmisele pööratavaks kuulutamise menetlust peatada, kui kohtuotsuse täitmise liikmesriigis esitatakse taotlus muuta päritoluliikmesriigis tehtud kohtuotsust hooldusõiguse kohta, mille täitmisele pööramist on taotletud, ja rahvusvahelise kohtualluvuse sätete kohaselt allub muudatustaotluse läbivaatamine kohtuotsuse täitmise liikmesriigi kohtutele?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, lk 1, ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

HIT Groep BV 25. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 15. juuli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-436/10: HIT Groep versus komisjon

(Kohtuasi C-514/15 P)

(2015/C 398/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: HIT Groep BV (esindajad: *advocaat* G. van der Wal ja *advocaat* L. Parret)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tunnistada apellandi esitatud väited vastuvõetavateks, tühistada vaidlustatud kohtuotsus, (seejärel) tunnistada apellandi esimeses kohtuastmes esitatud hagiavaldus põhjendatuks ja tühistada vaidlustatud otsus⁽¹⁾ apellanti puudutavas osas, iseäranis otsuse artikli 1 punkti 9 alapunkt b, artikli 2 punkt 9 ning artikli 4 punkt 22, teise võimalusena tühistada apellandile vaidlustatud otsuse artikli 2 punktis 9 määratud trahv või vähendada selle suurus Euroopa Kohtu poolt sobivaks peetavas ulatuses, kolmanda võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ning saata kohtuasi vastavalt Euroopa Kohtu antud juhistele uue otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtusse;

- mõista vastustajalt välja esimese kohtuastme ja käesoleva apellatsioonistme kohtukulud, sealhulgas õigusabikulud.

Väited ja peamised argumendid

- a) Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 174–188 ja 228 otsustas Üldkohus valesti ja rikkudes õigusnorme või piisavate või mõistetavate põhjendusteta ning rikkudes ETL artikli 296 teist lõiku, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“)⁽²⁾ artikli 41 lõike 2 punkti c, määruse nr 1/2003⁽³⁾ artikli 23 lõike 2 teist lõiku, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 7 lõiget 1, harta artiklit 49 ja õiguse üldpõhimõtteid, iseäranis proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta vaidlustatud kohtuotsuses leidis, et komisjon pidi trahvile apellandi puhul kehtiva ülempiiri kohaldamisel vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punktile 2 arvesse võtma apellandi käivet 2003. (majandus-)aastal ning selle majandusaasta arvessevõtmisel ei rikkunud ta proportsionaalsuse põhimõtet; seetõttu jättis Üldkohus apellandi hagiavalduse rahuldamata ja kohtukulud apellandi kanda.

- b) Üldkohus jättis valesti, õigusnorme rikkudes ning vastuolus ETL artikli 296 teise lõiguga, harta artikli 41 lõike 2 punktiga c ja artikli 49 lõikega 3, samuti õiguse üldpõhimõtetega, iseäranis proportsionaalsuse põhimõttega hindamata komisjoni poolt apellandile määratud trahvi proportsionaalsuse; (vähemalt) selles osas on Üldkohtu otsus põhjendamata või ebapiisavalt (ebaselgelt) põhjendatud; seetõttu jättis Üldkohus apellandi hagiavalduse rahuldamata ja kohtukulud apellandi kanda.

Erinevalt Üldkohtu otsustatust on kõrvalekaldumine määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teisest lõigust (käesolevas kohtuasjas) lubamatu ja õiguslikult vale. Vastav kõrvalekaldumine – mis seisneb selle sätte kohaldamisel eelneva majandusaasta (2009) asemel 2003. majandusaasta arvessevõtmises – on vastuolus sätte ja selle eesmärgiga. Määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teise lõigu eesmärk on vältida, et trahv määrataks summas, mis ületab ettevõtja maksevõimet hetkel, mil ta rikkumise eest vastutavaks loeti ning mil komisjon määras talle rahalise karistuse. Nimetatud sätte on proportsionaalsuse põhimõtte tagatis, mida enam ei järgita, kui kõrvale kaldutakse sätte sõnastusest.

Selle sätte (sõnastusest) kõrvalekaldumine rikub (käesolevas kohtuasjas) ka Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 7 lõiget 1, harta artiklit 49 ja proportsionaalsuse põhimõtet (õiguspärasuse ja *lex certa* põhimõte).

Euroopa Kohtu otsused, milles lubatakse kõrvale kalduda määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teise lõigu ühesest sõnastusest (kohtuotsused, 7.6.2007, *Britannia Alloys & Chemicals vs. komisjon*, C-76/06 P, EU:C:2007:326, ning 14.5.2014, *I. garantovaná vs. komisjon*, C-90/13 P, EU:C:2014:326), on tehtud (tükk aega) pärast tegelikke sündmusi, mille tõttu apellandile trahv määrati. Kohtupraktika tagasiulatav kohaldamine läheb seetõttu vastu Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 7 lõikega 1 ja harta artikliga 49.

Kui kõrvalekaldumine määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teisest lõigust on (võib olla) õiguslikult lubatav erandjuhtudel, siis tuleb esitada üksikasjalik põhjendus; vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 7 lõikega 1 ja harta artikli 41 lõike 2 punktiga c puudub vaidlustatud kohtuotsuses siiski vastav põhjendus või on see ebapiisav.

Proportsionaalsuse põhimõtte tagamiseks on nõutav, et määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teisest lõigust kõrvalekaldumisel kontrollib (igal juhul) liidu kohus (hiljem), kas trahv vastab selle sätte eesmärgile ja proportsionaalsuse põhimõttele, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses (ja komisjon vaidlustatud otsuses) ei teinud või jätsid selle põhjendamata või põhjendasid ebapiisavalt.

⁽¹⁾ Komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4387 (lõplik) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/38.344 – *Pingestusteras*), muudetud komisjoni 30. septembri 2010. aasta otsusega K(2010) 6676 (lõplik) ja komisjoni 4. aprilli 2011. aasta otsusega K(2011) 2269 (lõplik).

⁽²⁾ EÜT 2000, C 384, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 [ELTL] artiklites [101] ja [102] sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

AGC Glass Europe'i, AGC Automotive Europe'i, AGC France'i, AGC Flat Glass Italia Srl-i, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH 25. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 15. juuli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-465/12: AGC Glass Europe ja teised versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-517/15 P)

(2015/C 398/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (esindajad: advokaadid L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent ja F. Hoseinian)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

— tühistada Üldkohtu 15. juuli 2015. aasta otsus kohtuasjas T-465/12: AGC Glass Europe SA jt vs. Euroopa Komisjon;